

han har altid haft sin Opfattelse. Vi har fra vor Side ment, at her var et Omraade, hvor man kunde faa en langt mere rationel og derfor mere betryggende og billig Ordning end den, der efterhaanden har udviklet sig igennem det private Initiativ. Nu vil det jo vise sig gennem Undersøgelsen, hvilken Part der faar det bedste Materiale her fra Landet og fra Udlandet at støtte sig til. Jeg skal gaa til Undersøgelsen og Bedømmelsen af det Resultat, som Arbejderforsikrings-Raadet maatte komme til, med fuldkommen Fordomsfrihed. Det, jeg har bedt Arbejderforsikrings-Raadet om at gøre, er jo i Virkeligheden kun at fuldføre en Opgave, som allerede blev stillet Raadet i 1916. Under Forarbejderne til den store Ulykkesforsikringslov i 1916 kom Ønsket frem om at faa hele dette Spørgsmaal undersøgt, og som Følge deraf skrev den daværende Indenrigsminister, det ærede Medlem Hr. Gamborgs nære Meningsfælle, til Arbejderforsikrings-Raadet med Anmodning om at foretage en Undersøgelse. Den blev paabegyndt, men aldrig fuldendt. Jeg har i Socialministeriet fundet et Dokument, som jeg ogsaa med Interesse har gennemlæst, og som jeg skal erkende er kritisk overfor Tanken om en Statsforsikring og navnlig kritisk overfor Tanken om et Statsmonopol, men en rent foreløbig Betænkning, der netop ender med, at Spørgsmaalet maa videre undersøges og udredes, og det er dette, jeg har bedt Arbejderforsikrings-Raadet om at gøre. Nu faar vi se Resultatet, naar det foreligger, og saa bedømme det hver for sig, som han kan bedst.

I det store og hele lover jo denne Forhandling godt for, at Lovforslaget vil kunne fremmes allerede i Aar, og det skulde meget glæde mig, om det paa den Maade vil være lykkedes min højtærede Forgænger ved sit Arbejde i Fjor, Udvalget ved sit Arbejde i Fjor og mig i Aar og det kommende Udvalg at føre denne Sag igennem, saa vi kunde faa den Revision, som baade er tiltrængt og lovpaabudt.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Gamborg har Ordet for en kort Bemærkning.

Gamborg: Den højtærede Socialminister argumenterede nu til sidst, som om jeg havde noget som helst at indvende imod, at en saadan Undersøgelse blev anstillet. Det har jeg ikke. Jeg har

kun ved Tal, ved gode, sikre Tal, villet dokumentere, at der ikke i Befolkningen er nogen Utryghed ved dansk Forsikringsvæsen i al Almindelighed, saaledes som Ministeren har givet det Udseende af i sin Skrivelse.

L. D. Rasmussen: Der er ingen Grund til at komme nærmere ind paa de forskellige Tal og Oplysninger, som det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) fremsatte om de private Forsikringsselskaber. En hel Række af disse Oplysninger supplerede med flere andre findes i Folketingstidende fra i Fjor, da dette Lovforslag var til Behandling. Der er kun den mærkelige Forskel, at jeg ogsaa paapegede, at der blev anvendt en Del og ikke saa ganske faa Penge i Provision for at erhverve nye Forsikringer, der egentlig kun bestod i, at man tog fra det ene Selskab til det andet, thi nu er Landet opdyrket, Loven har fastslaaet, hvem der skal forsikre, og hvem der skal være forsikret, men desuagtet anvendes der en Mængde Penge dertil — og det var det ærede Medlem heller ikke blind for —, og endvidere anviste jeg, hvorledes man kunde undgaa, at disse Penge blev brugt; derved vilde Præmien kunne blive billigere, men det undlod det ærede Medlem at komme ind paa.

Det ærede Medlem var inde paa Betragtninger over Maksimallønnen, som i 1916 blev fastsat til 1200 Kr. Ja, i Fjor — det ærede Medlem Hr. Kragh vil ganske sikkert kunne mindes det — havde vi ogsaa en Diskussion om dette Spørgsmaal. Jeg tillod mig at paapege i Fjor, at Loven af 1898 fastsatte 800 Kr., og at der ikke ændredes ved dette indtil 1916. Følgelig var det en forringet Stigning af denne Maksimalløn. Det var slet ikke noget Spejlbillede af eller havde nogen Forbindelse med det praktiske Liv. Dér laa Lønningerne i 1916 ganske anderledes, end at 1200 Kr. som Maksimum kunde være Udtryk derfor. 1200 Kr. i 1916 passede mindre til det praktiske Liv end 800 Kr. i 1898. Som Følge deraf mener jeg, at den Stigning, der blev fastsat i Loven i 1920, i Virkeligheden kun var en Berigtigelse baade overfor det i Forvejen for lavt fastsatte Maksimum og i Forhold til den Stigning, der havde fundet Sted, og det var endda i 1920 et ret lavt Maksimum, der blev fastsat. Ud fra de Betragtninger kan jeg ikke se, at der er nogen reel Begrundelse for en Nedgang i dette Øjeblik.

Det ærede Medlem var betænkelig ved